

Reggeli éden

[2013. február]

Eltelnek évek úgy, hogy nem tudod, hol
vagy a földön. Az is elég, ha rájössz:
nem vagy Herkules, nincs közöd az őszhöz,
vagy lassan megriadsz a napszakoktól.

Megszűnik korod, ha már nincs anyád.
Férfi nem lehetsz, ha nem tudsz feledni
egy nőt, ha akár csak egy deka semmi
épp benned nehezíti el magát.

Mi jót hozhat egy öregkori reggel?
Varázs, hogy kilépsz az ajtón, kinézel
a havas tetőkre a szürke fényel

telt ablakból. Egy gramm csodára ismer
az ember, míg harminckét foggal rágja
a reggelt, s az időt órákra váltja.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Báthori Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat